

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Martin Olsen: Jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at stille det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, hvorvidt han under Sagens senere Behandling vilde være tilbøjelig til at modtage en Ændring, hvorved Maskinunderofficerer, som ikke faa godt af det her foreslaaede, ogsaa kunde komme med ind under den eventuelle Lov. Jeg sigter her til de almindelige Maskinassistenter af Marinens Maskinkorps. Ministeren har ikke svaret mig ved 2den Behandling, og da jeg under disse Forhold ikke har villet stille Ændringer til 3die Behandling, vilde jeg sætte Pris paa at faa et Svar fra den ærede Minister, fordi Svaret for mig vilde være bestemmende for andre Ting, jeg har med at gøre.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg havde ventet, at det ærede Medlem havde udarbejdet et Ændringsforslag og muligt, før han stillede det, havde vist mig det, for at jeg paa Grundlag deraf kunde have givet Svar. Jeg skal gerne oplyse det ærede Medlem om, at jeg har undersøgt Sagen, og det har derved vist sig, at en saadan Ændring vilde være ganske overflødig og ikke vilde faa nogen praktisk Betydning, da de paagældende have den fornødne Søfartstid, naar de have deres Afsked fra Marinen, og for saa vidt de ikke alle have haft det i de senere Aar, har det vist sig ved den Undersøgelse, jeg har faaet indledet, at de kun mangle ganske kort Tid. Reglen er nu, at de blive den Tid længere i deres Stillinger.

Martin Olsen: Saaledes har det ikke været opfattet før, men jeg takker.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 78 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3493—96).

Sagen sattes under Forhandling.

Martin Olsen: Jeg kan godt forstaa, at der tiltrænges en Forandring og eventuelt en Udvidelse af Arbejderforsikringsraadets Kontor. Det er jo ganske afgjort, at efter den Udvikling, som Forsikringen har taget, bliver ogsaa Arbejdet i ganske betydelig Grad forøget. Jeg er ogsaa ganske enig i, at man bør søge at stille de Funktionærer, som man har Brug for, saa godt som muligt, og jeg skal derfor ikke gøre nogen Bemærkning med Hensyn til den foreslaaede Lønning. Derimod synes jeg, det vilde være urigtigt, om vi nu vilde gøre den Ramme, indenfor hvilken Arbejderforsikringsraadets Kontor arbejder, til et Bureau, og det er egentlig det, der foreslaas her. Jeg synes, det var saadan en rar velsignet Institution, der stod i direkte Kontakt med Befolkningen; ikke behæftet med noget Bureauvæsen. Der var en Sekretær og en Fuldmægtig der oppe. Det var jævnt borgerligt, men nu skal Sekretæren ophøjes til Kontorchef. Dette er noget, jeg finder ret uhyggeligt. Det hedder sig i den Lov, hvorved Arbejderforsikringsraadet oprettes, at Raadet antager den fornødne Medhjælp, og at der gives nærmere Bestemmelser med Hensyn til Fastsættelse af Forretningsgangen efter Forslag af Raadet. Det, der er sket hidtil, er, at Raadet har antaget den fornødne Medhjælp, og jeg tror ikke, man vil skade det gode Samarbejde, som har været i Forsikringsraadet ved at blive ved at beholde det, som det er nu. Naturligvis bør man søge at knytte denne Medhjælp fast til denne Virksomhed ved at forhøje deres Lønninger, men naar en Mand bliver Kontorchef, tvinges han næsten til at være mere fornem, end han var før. Den mest beskedne Mand faar noget af en Bureaukrat i sig, han føler sig forpligtet til at